

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО

УДК 342.951.02:342.5(477)

DOI <https://doi.org/10.32840/1813-338X-2020.3.2.3>

Д. В. Бараненко

кандидат юридичних наук

Г. В. Дідківська

доктор юридичних наук, доцент,

завідувач кафедри кримінального права та кримінології

Університет державної фіскальної служби України

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

У статті досліджені адміністративно-правові засади інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності центральних органів виконавчої влади. Підкреслено, що узагальнення теоретичних основ інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності центральних органів виконавчої влади дозволило уточнити, що його удосконалення має здійснюватися на основі архітектурного підходу до проектування інформаційних систем і поєднання інформаційно-аналітичної діяльності центральних органів виконавчої влади з технологіями е-урядування. Відповідно до даного підходу власне інформаційно-аналітична система центральних органів виконавчої влади характеризується як сукупність технологічних, процедурних, сервісних, користувацьких елементів, що, базуючись на інформаційно-комунікаційних технологіях, використовує комплекс методів збору та обробки інформації із зовнішніх та внутрішніх джерел з метою забезпечення центрального органу виконавчої влади вичерпною інформацією, необхідною для прийняття та реалізації публічно-управлінських рішень і надання адміністративних послуг. Запропоновано визначення інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності центральних органів виконавчої влади як особливого виду діяльності, що здійснюється інформаційно-аналітичними підрозділами цих органів на базі сучасних інформаційно-комунікаційних технологій та передбачає збирання, обробку, аналіз інформації з метою отримання даних, які лягають в основу реалізації публічно-управлінських рішень і надання адміністративних послуг.

Визначено, що вихідним елементом проектування інформаційно-аналітичної системи центральних органів виконавчої влади та їх інтеграції в інформаційно-аналітичну систему публічного управління є оцінка стану інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності центральних органів виконавчої влади та інформаційної готовності до впровадження окремих модулів або технологій е-урядування в країні. Розвинуто методичні положення щодо оцінки стану інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності центральних органів виконавчої влади, які містять групування оціночних показників (показники використання інформаційних технологій підприємствами та населенням, показники стану впровадження систем е-урядування; показники електронної готовності діяльності центральних органів виконавчої влади та інформаційної відкритості; показник рівня використання інформаційно-аналітичних технологій).

Ключові слова: адміністративно-правові засади, адміністративна послуга, виконавча влада, інформаційно-аналітична система, інформаційно-аналітичне забезпечення, повноваження, публічне управління, центральний орган виконавчої влади, е-урядування.

Постановка проблеми. Важливою умовою належного функціонування системи центральних органів виконавчої влади у XXI ст. є вико-

ристання ними можливостей інформаційного суспільства, яке створює єдиний глобальний інформаційний простір, що характеризується

мінливою та високою інтенсивністю інформаційних процесів. У такому разі ефективне публічне управління можливе тільки на якісно нових засадах забезпечення інформаційно-аналітичного забезпечення, здатних забезпечити досягнення максимальних повноти і точності інформації, своєчасного прийняття та реалізації управлінських рішень на всіх рівнях діяльності публічної адміністрації. Водночас, задоволення активно зростаючих інформаційних потреб центральних органів виконавчої влади призвело до усвідомлення необхідності створення інформаційно-аналітичних систем на базі сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, які дозволяють автоматизувати (а отже спростити і прискорити) обробку значних інформаційних масивів та забезпечити оперативний доступ до них якнайширшому колу публічних службовців.

Разом з тим, практика реалізації завдань публічного управління в Україні і світі засвідчила, що відокремленим, вузькоспеціалізованим системам інформаційно-аналітичного забезпечення властива низка характерних недоліків, таких, як наприклад, обмеженість технологічних ресурсів для збору та обробки інформації, відсутність гнучкості для швидкого пристосування у вирішенні якісно нових проблем та недостатній рівень інтеграції для ефективного вирішення завдань на міжгалузевому рівні. Вказані обставини актуалізують потребу в удосконаленні механізму інформаційно-аналітичного забезпечення всіх публічно-управлінських процесів у діяльності центральних органів виконавчої влади.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вирішення проблем інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів публічної адміністрації виявляється неможливим без урахування результатів досліджень у сфері теорії публічного управління. Серед цих робіт слід відзначити дослідження Бакуменка В., Ковбасюка Ю., Корецького М., Неліпи Д., Поважного О., Токаревої В. та ін. Інформаційно-аналітичне забезпечення органів публічної адміністрації та його важливість для прийняття публічно-управлінських рішень досліджували Дегтяр А., Діденко Н., Древицька І., Карпенко О., Коваль Р., Крюков Р., Машкаров Ю., Мороз В., Нижник Н., Телешун С., Тертичка В., Тронь В. тощо. Проблема впровадження в систему державного управління технологій електронного врядування досліджувалась Барановим А., Бутком М., Грантом Дж. і Чо Д., Клименко І., Норрісом Д. та Муном М., Семеновим А., Цим-

балюком В., Чукут С., Шевчук О. та ін. Проте теоретичні та науково-методичні засади напрямів та механізмів реалізації інформаційно-аналітичного забезпечення центральних органів виконавчої влади залишаються недостатньо обґрунтованими.

Формування цілей. Метою даної статті є теоретичне обґрунтування і розробка науково-методичних підходів та інструментарію удосконалення адміністративно-правового механізму інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності центральних органів виконавчої влади в Україні.

Виклад основного матеріалу. Модернізація інформаційно-аналітичного забезпечення центральних органів виконавчої влади повинна відбуватися в руслі стратегічних напрямів модернізації публічно-управлінського знання в цілому. Можна виокремити наступні напрями модернізації публічно-управлінського знання, яким інформаційно-аналітичне забезпечення центральних органів виконавчої влади має відповідати: критичне переосмислення радянської управлінської практики з її типовими властивостями авторитаризму, патерналізму та колективної безвідповідальності; застосування значних інтелектуальних ресурсів, оскільки включає визначення принципово нових світоглядно-ціннісних орієнтирів, тощо; значно ширше запозичення досвіду управління розвинених, демократичних країн, акцентування уваги на його теоретико-методологічних основах; суттєве посилення ролі істинного відтворення реального стану та розкриття виключно управлінських аспектів знання; послідовне і чітке проведення демаркаційних ліній між наукою публічного управління та іншими науками, оскільки міждисциплінарний характер першої досить часто зводиться до опису суміжної предметної сфери без урахування таких сутнісних рис публічно-управлінського знання, як визначення перспектив зміни наявного стану та готовності суб'єкта до модернізаційної діяльності [1, с. 590].

Розв'язання зазначених проблем перш за все передбачає чітке та офіційне формування і визначення структури органу публічної влади, для діяльності якого створюється інформаційно-аналітична система, розуміння цілей та завдань його діяльності, формування критеріїв оцінки та показників досягнення головної мети, розробку регламенту взаємодії відповідного органу публічної влади із зовнішнім і внутрішнім середовищем, а також забезпечення взаємної сумісності з іншими інформаційно-аналітичними системами, створення відпо-

відної інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури, забезпечення доступу до національних інформаційних ресурсів і глобальних комп'ютерних мереж, а також наявність підготовлених фахівців-аналітиків, нормативно-правової та нормативно-технічної бази тощо.

Специфічні проблеми інформаційно-аналітичної системи центральних органів виконавчої влади обумовлені особливостями адміністративно-правового статусу та сферою діяльності цих органів, призначенням, функціями, завданнями, станом та тенденціями розвитку, характером та динамікою змін зовнішнього середовища [2]. Слід відзначити, що саме органи виконавчої влади потребують найбільш досконалої системи інформаційно-аналітичного забезпечення, оскільки вони постійно працюють в умовах перманентного дефіциту часу на прийняття управлінських рішень. Саме в органах виконавчої влади найшвидше виявляються збої та недоліки в діяльності інформаційно-аналітичних систем. Необхідність коригування структури та параметрів інформаційно-аналітичної системи центральних органів виконавчої влади виникає як під час формування публічно-управлінських рішень, так і на етапі їх реалізації. Основними джерелами інформації при цьому є офіційні дані центральних органів виконавчої влади та інших гілок влади, а також органів місцевого самоврядування, аналітична інформація консультативних та дорадчих органів Офісу Президента України, Кабінету Міністрів України і Національної академії наук України, аналітична інформація від неурядових експертних організацій.

Розвиток інформаційно-аналітичного забезпечення центральних органів виконавчої влади потребує суттєвих організаційних та нормативно-правових змін, які покликані, з одного боку, забезпечити прозорість реалізації адміністративних процесів і виключення їх дублювання в рамках функцій окремих центральних органів виконавчої влади, з іншого – забезпечити створення центрів відповідальності за проектування і реалізацію інформаційно-аналітичної системи публічного управління. Виходячи з визначення механізму публічного управління як способу розв'язання суперечностей явища або процесу в публічному управлінні, послідовна реалізація дій, які базуються на основоположних принципах, цільовій орієнтації, функціональній діяльності з використанням відповідних форм і методів управління [3, с. 80], слід наголосити, що механізм як відображення функціональної

діяльності являє собою послідовність реалізації методів та інструментів публічного управління в окремій галузі.

Розглянемо докладніше зміст механізму вдосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення публічного управління, представлений сукупністю методів, інструментів і забезпечувальними заходами їх реалізації [4, с. 69]. Серед методів, якими передбачено реалізацію функції планування чільне місце посідають стратегічне планування і прогнозування урядової діяльності на рівні уряду в цілому та окремих центральних органів виконавчої влади, регіональної ланки центральних органів влади і державних адміністрації у регіонах (на рівні обласних, Київської та Севастопольської міських, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, районних державних адміністрацій).

Існуючи аналітичні системи центральних органів виконавчої влади, головним чином мають характер інформаційних або інформаційно-довідкових систем, у той час як її аналітичний компонент залишається практично проігнорованим. Причиною подібного стану речей залишаються принципові теоретичні труднощі, пов'язані з відсутністю об'єктивних методів та моделей, які б дозволяли описувати і досліджувати складні нелінійні системи та перебіг процесів у них з високим рівнем достовірності й адекватності в умовах неповної, недостовірної та неточної інформації [5, с. 133-134]. Відомі сьогодні методи і моделі вирішення проблем слабо структурованих систем передбачають використання суб'єктивних методів та об'єктивних моделей для їх розв'язання, що суттєво обмежує можливість повної автоматизації інформаційно-аналітичних процесів. Водночас, попередній етап реалізації даного методу повинен включати, як мінімум, наступні змістові елементи: визначення змісту аналітичної роботи окремого органу публічної влади з урахуванням покладених на нього функцій; визначення потреб населення та бізнесу в змісті та інтерфейсі взаємодії з органами публічної влади з питань інформаційно-аналітичного забезпечення та адміністративних послуг он-лайн; аналіз ринку інформаційно-комунікаційних технологій, що наділені відповідними програмно-функціональними можливостями; навчання публічних службовців змісту аналітичної роботи, що реалізується за допомогою програмних розробок і правилами користування ними.

Засобами реалізації вказаного методу виступають державні програми та проекти інформати-

зації (які затверджуються відповідними актами уряду); маркетингові дослідження (їх слід реалізувати в межах діяльності Національного центру електронного урядування); підготовка персоналу (своєчасне підвищення його кваліфікації в Національному центрі електронного урядування). Система інструментів та методів реалізації організаційної функції передбачає ряд складових елементів, які тісно пов'язані з організаційним забезпеченням механізму інформаційно-аналітичного забезпечення, а тому повинні розглядатися комплексно [6, с. 19].

Попри реформу публічного управління, в Україні склалася дуже непрозора і громіздка система управління інформаційно-аналітичним забезпеченням. Водночас у структурі органів публічної адміністрації функціонує Державне агентство з питань електронного урядування України, яке підпорядковується Кабінету Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра України – Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства [7, с. 114]. У його структурі передбачене Державне підприємство «Держінформресурс», структурним підрозділом якого виступає Національний центр електронного урядування. Вони зосереджуються на виконанні робіт щодо інформатизації органів публічної адміністрації та реалізації системи е-урядування, а також техніко-технологічному супроводі інформаційно-аналітичної системи публічного управління.

Окремим суб'єктом публічного управління є Національна комісія (що здійснює державне регулювання в сфері зв'язку та інформатизації), яка підпорядкована Президенту України і компетенцію якої складає розробка норм, стандартів і технічних регламентів у сфері програмного забезпечення, електронного документообігу, структури інформаційних ресурсів та обміну інформацією (єдині формати обміну даними) для органів публічної адміністрації та здійснення в межах своїх повноважень публічного управління і координації діяльності з питань формування та використання публічних електронних інформаційних ресурсів [8, с. 109]. Комісія забезпечує ведення Національного реєстру електронних інформаційних ресурсів органів публічної влади. Суб'єктом публічного управління виступає і Служба безпеки України. Вона підпорядкована Президенту України і має здійснювати заходи контррозвідального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки. При цьому її функцію частково дублює Міністерство культури та інформаційної політики.

В системі відповідних суб'єктів функціонує також Адміністрація Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, підпорядкована Кабінету Міністрів України, яка забезпечує формування та реалізацію державної політики в сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, телекомунікацій і користування радіочастотним ресурсом України. Функції Адміністрації перекликаються з функціями Служби безпеки України. Крім того, органами, які мають у власному розпорядженні спеціальні інформаційні ресурси держави, є Державна архівна служба України, яка підпорядковується Міністерству юстиції України, та Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру, підпорядкована віце-прем'єр-міністру – міністру з питань розвитку громад та територій України. Визначити порядок підпорядкування через повноваження віце-прем'єр-міністрів в Кабінетів Міністрів України з відкритих джерел майже неможливо, оскільки чіткий розподіл цих повноважень був скасований Постановою Кабінету Міністрів України від 09 липня 2008 р. [9].

З метою усунення фактів, пов'язаних з дублюванням функцій вказаних суб'єктів, доцільно запровадити нову структуру повноважень органів публічного управління в сфері інформаційно-аналітичного забезпечення, здійснивши наступний перерозподіл владних повноважень: вилучити з повноважень Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації повноваження щодо вироблення інформаційної політики в сфері інформаційно-аналітичного забезпечення, в т. ч. впровадження інформаційних систем і регулювання публічних інформаційних ресурсів; покласти на Адміністрацію Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України обов'язки реалізації державної політики захисту телекомунікаційних мереж за участю органів публічної адміністрації та інформації, яка перебуває у державній власності з координацією дій зі Службою безпеки України; покласти на Службу безпеки України функції нагляду за безпекою державних електронних комунікацій; ліквідувати Державне агентство з питань електронного урядування України і передати його повноваження і функції Міністерству культури та інформаційної політики України на чолі з Віце-прем'єр-міністром з питань інформатизації; підпорядкувати Адміністрацію Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Державну службу Укра-

їни з питань геодезії, картографії та кадастру, Державне підприємство «Держінформресурс» уряду через Віце-прем'єр-міністра з питань інформатизації; надати Національному центру з питань електронного урядування статус управління Міністерства культури та інформаційної політики України, а всі питання діяльності щодо інформаційно-аналітичного забезпечення зосередити в даному управлінні; покласти на Міністерство культури та інформаційної політики України функції управління діяльністю Національного депозитарію електронних ресурсів з фактичним забезпеченням роботи через Національний центр з питань електронного урядування та ДП «Держінформресурс».

Внаслідок цих перетворень буде ліквідовано нагромадження органів публічної влади в сфері управління інформаційно-аналітичним забезпеченням, а функціонально пов'язані органи публічної влади перебуватимуть в єдиному вертикальному підпорядкуванні, що значно полегшить координацію їх діяльності під час розробки і впровадження інформаційно-аналітичної системи. Крім того, рішення щодо розвитку інформаційно-аналітичного забезпечення і електронного урядування будуть готуватися безпосередньо Міністерством культури та інформаційної політики України і затверджуватися постановами Кабінету Міністрів України. А міністр інформації, будучи Віце-прем'єр-міністром, матиме достатній обсяг владних повноважень для координації діяльності органів публічної влади з питань інформатизації. Національний же центр електронного урядування при Міністерстві культури та інформаційної політики одержить однаковий юридичний статус з IT-підрозділами органів публічної влади, з наданням певної керуючої ролі через Віце-прем'єр-міністра, що дозволить створити комісію (робочу групу) з питань узгодження архітектури загальних та прикладних електронних сервісів [10, с. 65]. При цьому політичний баланс повноважень між Кабінетом Міністрів України і Президентом України залишиться незмінним.

Ще одним засобом реалізації планування як публічно-управлінської функції удосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення центральних органів виконавчої влади виступає програмування створення інформаційно-аналітичної системи з використанням методології управління проектами та методології проектування інформаційно-аналітичної системи. На етапі створення загальної картини проекту створення інформаційно-аналітичної системи

центральних органів виконавчої влади та їх інтеграції до інформаційно-аналітичної системи публічного управління передбачається проведення наступних заходів: формування робочих груп, визначення структури проекту, затвердження адміністративної мети реалізації проекту, оцінка наявних можливостей, обмежень і ресурсів; створення документу щодо загальної картини та галузі дії проекту; встановлення вимог та профілів користувачів (публічних службовців відповідно до сфери їх діяльності); розробка концепції рішення та оцінка ризиків, пов'язаних з його реалізацією.

На даному етапі слід виділити дві проміжні точки, а саме: формування робочих груп зі створення інформаційно-аналітичної системи та написання документу загального бачення проекту. Зміст початкового пункту реалізації полягає в наявності документу, яким визначаються ролі, права та обов'язки кожного члена робочої групи, їх підпорядкованість в разі підбору групи з числа службовців різних органів публічної влади, в якому визначено ієрархію звітності та відповідальності, а також канали взаємодії із замовником [11]. Змістом кінцевого пункту є створення концепції архітектурного рішення інформаційно-аналітичної системи, якою мають керуватися робочі групи зі створення інформаційно-аналітичної системи кожного центрального органу виконавчої влади, в т. ч. визначення тих предметних галузей, які включаються в контекст реалізації проекту. При цьому концепція має рецензуватися і обговорюватися робочими групами аж до досягнення остаточного завдання – затвердження Кабінетом Міністрів України Концепції створення інформаційно-аналітичної системи.

Етап планування передбачає формування планів реалізації архітектурних рішень, на якому, зокрема, формується функціональна специфікація, технічне завдання, створюється проект рішення, деталізуються і оптимізуються плани роботи, виконується оцінка термінів виконання і вартості отримання результатів, створюється середовище тестування рішення. На даному етапі здійснюється моделювання адміністративних процесів та процесів надання адміністративних послуг, визначаються користувачькі, системні та апаратні вимоги [12]. Після цього формуються сценарії реалізації і використання архітектурних рішень користувачами одного типу та інформаційно-аналітичної системи в цілому, проектуються сервіси, уточнюються використовувані технології,

програмні розробки та апаратні засоби. Контрольними пунктами реалізації даного етапу виступають: створення функціональної специфікації, створення плану управління ризиками, створення середовища розробки і тестування, створення генерального плану і календарного графіку роботи [13, с. 51]. Наприкінці етапу має бути сформований і затверджений Кабінетом Міністрів України конкретний проект (створення загальних сервісів, створення конкретної інформаційно-аналітичної системи тощо) [14].

Стабілізація, як черговий етап діяльності створення інформаційно-аналітичної системи, полягає в доведенні продукту до заданого рівня якості, зокрема тестування у робочих умовах та перевірка сценарію розгортання інформаційно-аналітичної системи, її пілотна експлуатація, перевірка сумісності з іншими системами. Основними завданнями даного етапу є: тестування компонентів, баз даних, інфраструктури, захисту, інтеграції; аналіз ергономічності та інших антропологічних показників роботи з продуктом, аналіз ресурсомісткості та продуктивності, підготовка звітності про тестування. В момент, коли рішення набуває ознак сталості, здійснюється його пілотна експлуатація в реальному режимі [15, с. 29]. Найбільш вагомою контрольною точкою є поява версії, в якій зусиллями проектної команди не виявлено помилок. Завершальна ж контрольна точка – підтвердження готовності продукту до випуску та повноцінного розгортання, яке оформлюється відповідним актом здавання-приймання.

Реалізація вже розробленої архітектури у вигляді установки апаратних і мережевих засобів та інсталяції програмного продукту, а також спільна експлуатація з групою супроводу, аналіз задоволеності користувачів (публічних службовців та/або цільової аудиторії), які працюватимуть з інформаційно-аналітичною системою відбувається на етапі розгортання. Контрольними пунктами при цьому є розгорнуті апаратні компоненти, програмні компоненти, рішення (стабілізовані та вже передані в експлуатацію).

Слід наголосити, що процес створення інформаційно-аналітичної системи центральних органів виконавчої влади потребує паралельного обґрунтування стандартів та процедур інформаційно-аналітичного забезпечення як загальноприйнятої методологічно бази створення такої системи, підготовки учасників робочих груп, оцінки вигід та витрат і створення бюджету проекту. Причому розробка методоло-

гії може розглядатися як окремий цикл діяльності. Його фінансування, як і фінансування створення архітектури загальних сервісів, виділяється в рамках одного бюджету проекту, а ці кошти спрямовуються на користь Національного центру електронного урядування. Оплата ж праці залучених учасників робочих груп здійснюється або за трудовим договором, або за сумісництвом [16, с. 180]. У той же час, реалізація прикладних сервісів, що може відбуватися в рамках конкретного органу публічної влади є бюджетом проекту, кошти на який виділяються з бюджету даного органу публічної адміністрації.

Висновки. Таким чином, удосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності центральних органів виконавчої влади в напрямку реалізації Національної програми інформатизації та Концепції розвитку електронного урядування, має базуватися на єдиній методологічній базі створення тих архітектур, які містяться в інформаційно-аналітичній системі та на реалізації принципу централізовано-децентралізованого управління процесом впровадження інформаційно-аналітичної системи центральних органів виконавчої влади. Для вирішення даного завдання слід використовувати концептуальні засади удосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності центральних органів виконавчої влади, які впливають із відповідних задач і принципів та визначають, що відповідними теоретичними засадами створення інформаційно-аналітичної системи мають стати положення методології управління проектами та проектування інформаційних систем. Ці теоретичні положення мають бути трансформовані в моделі автоматизації адміністративних послуг і процедур, в т. ч. аналітичних, яка виступає основою для моделі е-урядування. При цьому важливо підкреслити, що побудова системи адміністративних процедур має будуватися безвідносно існуючої побудови системи центральних органів виконавчої влади, що дозволить раціоналізувати як самі процеси, так і спосіб організації діяльності в межах системи е-урядування.

Список використаної літератури:

1. Єрмолаєва Г.А., Мнльниченко В.О. Інформаційне забезпечення управлінської діяльності органів державної влади Службою інформаційно-аналітичного забезпечення (СІАЗ) Національної бібліотеки України імені В.І. Вернад-

- ського НАН України. *Молодий вчений*. 2018. № 11(2). С. 589-592.
2. Ганцюк Т.Д. Концептуальні основи модернізації механізмів інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності місцевих органів публічної влади. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія : Державне управління*. 2018. Вип. 4. URL.: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadpsdu_2018_4_3.
 3. Галаган Л. Вплив е-урядування на інформаційно-аналітичне забезпечення управлінської діяльності органів влади. *Український журнал з бібліотекознавства та інформаційних наук*. 2018. Вип. 1. С. 78-85.
 4. Нонік В.В. Формування інформаційно-аналітичного забезпечення протидії корупції в органах державної влади та місцевого самоврядування. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 18. С. 67-72.
 5. Котковський В.Р. Інформаційно-аналітичне забезпечення прийняття управлінських рішень у діяльності органів державної влади. *Теорія та практика державного управління*. 2015. Вип. 4. С. 132-138.
 6. Горлов Є.В. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання (інформаційна складова). *Право та державне управління*. 2014. № 3. С. 17-22.
 7. Ніколаєв В. Підходи до визначення сучасних стратегій інформаційно-аналітичної діяльності органів виконавчої влади. *Актуальні проблеми державного управління*. 2015. Вип. 2. С. 112-117.
 8. Ніколаєв В.О. Декомпозиція робіт у сфері інформаційно-аналітичної діяльності органів виконавчої влади. *Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]*. Серія : Державне управління. 2016. Т. 267, Вип. 255. С. 108-111.
 9. Про визнання такої, що втратила чинність постанови Кабінету Міністрів України від 4 вересня 2006 р. № 1259. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 липня 2008 р. № 712. URL. : <http://nbuv.gov.ua>.
 10. Дейнега Х. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів виконавчої влади. *Актуальні проблеми державного управління*. 2013. Вип. 1. С. 64-67.
 11. Пугач А.О. Сутність процесу інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної виконавчої влади в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2010. № 8. URL. : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2010_8_6.
 12. Пугач А.О. Взаємодія органів державного управління та неурядових організацій в Україні в системі інформаційно-аналітичної діяльності влади. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2012. № 3. URL. : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2012_3_9.
 13. Горлов Є.В. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання (аналіз аналітичної функції). *Держава та регіони. Серія : Право*. 2014. № 3. С. 50-53.
 14. Коломієць Є.В. Інформаційно-аналітичне забезпечення органів виконавчої влади в контексті проблем державного управління. *Державне будівництво*. 2014. № 1. URL. : http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2014_1_21.
 15. Сенченко В.В. Система інформаційно-аналітичної підтримки управлінської діяльності органів місцевої влади. *Наука та наукознавство*. 2012. № 1. С. 27-35.
 16. Коломієць Є.В. Основні напрями модернізації інформаційно-аналітичного забезпечення органів виконавчої влади в Україні. *Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія : Управління*. 2014. Вип. 3. С. 178-188.

Baranenko D. V., Didkivska H. V. Administrative and legal principles of information and analytical support of central executive bodies

The article examines the administrative and legal principles of information and analytical support of central executive bodies. It is emphasized that the generalization of the theoretical foundations of information and analytical support of central executive bodies allowed to clarify that its improvement should be based on an architectural approach to designing information systems and combining information and analytical activities of central executive bodies with e-government technologies. According to this approach, the information-analytical system of central executive bodies is interpreted as a set of technological, procedural, service, user architectures, which, based on information and communication technologies, uses a set of methods for collecting and processing information from external and internal sources to ensure the authority with comprehensive information necessary for the adoption and implementation of public administration decisions and the provision of administrative services. The definition of information-analytical support of public administration as a special type of activity carried out by information-analytical subdivisions of central executive bodies on the basis of modern information-communication technologies and provides for collection, processing, analysis of information to obtain data that form the basis of implementation public management decisions and the provision of administrative services.

It is determined that the initial element of designing the information-analytical system of central executive bodies and their integration into the information-analytical system of public administration is the assessment of the state of information-analytical support of central executive bodies and information readiness for implementation of separate modules or e-government technologies in the country. Methodical provisions for assessing the state of information and analytical support of central executive bodies have been developed, which include grouping of evaluation indicators (indicators of information technology use by enterprises and the population, indicators of e-government systems implementation; indicators of electronic readiness of central executive bodies and information openness; indicator of the level of use of information and analytical technologies).

Key words: *administrative and legal principles, administrative service, executive power, information-analytical system, information-analytical support, powers, public administration, central executive body, e-government.*